

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobkyně: H.R.**, bytem ..., *zastoupené JUDr. Ivou Horoškovou, advokátkou Advokátní kanceláře GÖRGES PARTNERS, se sídlem Žižkova 52, Plzeň*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne **20. 5. 2016, čj. DSH/6081/16**,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 20. 5. 2016, čj. DSH/6081/16, a usnesení Magistrátu města Plzně ze dne 9. 3. 2016, čj. MMP/057655/16, se z r u š u j í a věc se v r a c í k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. **Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 15.342,- Kč k rukám její zástupkyně JUDr. Ivy Horoškové do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Řízení o žádosti žalobkyně o zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel bylo podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno, neboť žadatelka neodstranila podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení [usnesení Magistrátu města Plzně ze dne 9. 3. 2016, čj. MMP/057655/16, ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 20. 5. 2016, čj. DSH/6081/16].

Zápis změny vlastníka silničního vozidla byl v rozhodném období upraven zákonem č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 56/2001 Sb.“).

II. Předchozí řízení

Dne 29. 12. 2015 žalobkyně podala Magistrátu města Plzně žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel. K žádosti byl mimo jiné předložen protokol o evidenční kontrole silničního vozidla ze dne 15. 12. 2015.

Dne 14. 1. 2016 pod čj. MMP/010851/16 Magistrát města Plzně vyzval žalobkyni k doložení protokolu o evidenční kontrole silničního vozidla, který není starší než 14 dní. Usnesením ze dne 14. 1. 2016, čj. MMP/010858/16, Magistrát města Plzně žalobkyni k doložení takového protokolu stanovil lhůtu 5 kalendářních dnů. Proti tomuto usnesení správního orgánu prvního stupně se žalobkyně odvolala. V odvolání uvedla, že pokud byla provedena evidenční kontrola vozidla dne 15. 12. 2015 a žádost byla podána dne 29. 12. 2015, tak protokol o evidenční kontrole vozidla nebyl starší 14 dní, ale přesně 14 dní. Rozhodnutím ze dne 5. 2. 2016, čj. DSH/1270/16, Krajský úřad Plzeňského kraje odvolání žalobkyně zamítl a odvoláním napadené usnesení Magistrátu města Plzně ze dne 14. 1. 2016, čj. MMP/010858/16, potvrdil. Odvolací správní orgán tu došel k názoru, že protokol o evidenční kontrole vystavený dne 15. 12. 2015 byl v tento den již platný a v termínu podání žádosti o zápis změny registrace dne 29. 12. 2015 byl starší než 14 dnů, a to konkrétně 15 dnů.

Usnesením ze dne 9. 3. 2016, čj. MMP/057655/16, Magistrát města Plzně podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu řízení o žádosti žalobkyně o zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel zastavil, neboť žadatelka neodstranila podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení. Neodstraněním těchto podstatných vad správní orgán prvního stupně rozumí nedoložení protokolu o evidenční kontrole silničního vozidla, který není starší než 14 dní. Proti tomuto usnesení správního orgánu prvního stupně se žalobkyně odvolala. Rozhodnutím ze dne 20. 5. 2016, čj. DSH/6081/16, Krajský úřad Plzeňského kraje odvolání žalobkyně zamítl a odvoláním napadené usnesení Magistrátu města Plzně ze dne 9. 3. 2016, čj. MMP/057655/16, potvrdil. Odvolací správní orgán souhlasil s postupem správního orgánu prvního stupně.

III. Žalobní body

Žalobkyně má předně za to, že napadené rozhodnutí je nezákonné z důvodu nesprávné aplikace ust. § 8 odst. 4 písm. a) bodu 2. zákona č. 56/2001 Sb. Oba správní orgány nesprávně počítaly dobu stárí protokolu o evidenční kontrole silničního vozidla, tj. dobu, po kterou jej lze v řízení o žádosti o změnu vlastníka vozidla předložit. Podle jejich názoru lhůta 14 dnů počíná běžet okamžikem, kdy je protokol o evidenční kontrole vydán. Podle názoru žalobkyně je však stárí dokumentu nutné počítat ode dne následujícího po vydání protokolu o

evidenční kontrole. Správní orgány posoudily věc tak, že protokol o evidenční kontrole, který byl vydán dne 15. 12. 2015, byl předložen dne 29. 12. 2015 opožděně.

Z napadeného rozhodnutí není vůbec zřejmé, jakými právními úvahami se správní orgán při právním hodnocení věci řídil, tj. absentuje hodnocení, jak on sám přistupuje k počítání stáří dokladu a zachování či nezachování zákonné lhůty pro jeho předložení. Úvahy, které v odůvodnění rozhodnutí uvádí, jsou prakticky nesrozumitelné a současně je nelze považovat za řádné vypořádání se s odvolacími námitkami. Právní závěr, který je podstatou výroku prvoinstančního rozhodnutí i napadeného rozhodnutí, že žadatelka doložila protokol o evidenční kontrole silničního vozidla, který byl ke dni podání žádosti starší než 14 dní, není správný.

Podle názoru žalobkyně přicházejí v úvahu tři možné výklady právních norem při počítání doby stáří protokolu o evidenční kontrole, z nichž však každý směřuje k tomu, že doba stáří dokumentu se počíná ode dne následujícího po jeho vydání:

1) Při aplikaci ust. § 8 odst. 4 písm. a) bodu 2. zákona č. 56/2001 Sb. je nutné aplikovat ust. § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu: *Pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, nezapočítává se do běhu lhůty den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty ...*. Při aplikaci citovaného ustanovení správního řádu tedy uplynula lhůta pro předložení dokladu dne 29. 12. 2015.

2) V daném případě nejde o procesní lhůtu, nýbrž o dobu stanovenou hmotným právem. V takovém případě pro absenci jiné právní úpravy je nutno postupovat podle ust. § 605 odst. 1 občanského zákoníku: *Lhůta nebo doba určená podle dnů počíná dnem, který následuje po skutečnosti rozhodné pro její počátek*. Při aplikaci citovaného ustanovení občanského zákoníku tedy uplynula lhůta pro předložení dokladu dne 29. 12. 2015.

3) Třetí z možných výkladů, který žalobkyně považuje za jednoznačně nejsprávnější, je ten, že posuzované ustanovení se týká stáří dokumentu. Stáří dokumentu je pak nutné ze samotné podstaty a logiky věci počítat tak, že datum jeho vystavení není prvním dnem, ale nultým dnem. V den, kdy je protokol vydán, není již jeden den starý. Je „dnešní“. Stáří dokumentu by se mělo počítat obdobně jako třeba stáří dítěte, popřípadě jako stáří chleba v pekárně nebo jako stáří výtisku novin. V den, kdy událost vznikne, není již jeden den stará, ale je „dnešní“. Nikdo logicky o dnešní události nehovoří, jako že je jeden den stará. To by už byla včerejší. Pokud tedy bude z logiky věci považován den vzniku události za nultý den a její stáří bude následujícího dne jeden den, pak v daném případě byl dne 29. 12. 2015 předmětný protokol o evidenční kontrole starý přesně 14 dnů, ale nebyl starší 14 dnů: 15.12. - nultý den, 16.12. - starý jeden den, 17.12. - starý dva dny, 18.12. - starý tři dny, 19.12. - starý čtyři dny, ..., 29.12. - starý čtrnáct dnů, 30.12. - starší než čtrnáct dnů. Věc lze posuzovat i tím způsobem, že mezi okamžikem vydání dokumentu a okamžikem, kdy jej již nelze předložit, nesmí uplynout méně než 14 celých dní. V případě, že by protokol byl vydán na konci pracovní doby dne 15. 12. 2015, pak čtrnáct dnů uplynulo až 29. 12. 2015 ve stejném čase. Ani tímto způsobem by nebylo možné uzavřít, že dne 29. 12. 2015 již protokol nebylo možné řádně předložit.

K podpoře svého právního názoru předložila žalobkyně stanovisko Ministerstva dopravy ze dne 10. 6. 2016, čj. 263/2016-072-Z106/4.

Žalobkyně dále namítá, že i pokud správní orgán měl pochybnosti o výkladu předmětného ustanovení zákona (žalovaný tyto pochybnosti jednoznačně připustil), měl být jistě akceptován výklad pro žadatele nejpriznivější, a to v souladu s principy právního státu i zásadou dobré správy.

IV. Vyjádření žalovaného správního orgánu

Krajský úřad Plzeňského kraje se k žalobě vyjádřil tak, že v dané věci je napadána délka platnosti protokolu o provedení evidenční kontroly ze dne 15. 12. 2015. Prvoinstanční správní orgán vyhodnotil zmíněný protokol jako prošlý a tedy neplatný.

Praxe při registraci vozidel o době platnosti protokolu o evidenční kontrole vozidla s platností k 1. 1. 2016 nebyla dostatečně ustálena, proto se z tohoto objektivního důvodu teoreticky mohly vyskytovat rozdíly v posouzení platnosti tohoto dokumentu jednotlivými úřady. Žalovaný souhlasil s postupem prvoinstančního správního orgánu, a to i s ohledem k ust. § 3 správního řádu, kdy je správní orgán oprávněn postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. V daném případě se věc týká platnosti dokladu, jehož platnost je nutné vztáhnout k datu, které je v dokladu uvedeno, tedy že doklad je platný již tento den, tj. v den provedení této evidenční kontroly, nikoli až dnem následujícím. Stanovisko prvoinstančního orgánu bylo také podpořeno vyjádřením Ministerstva dopravy ze dne 19. 4. 2016, čj. 22/2016-150-SRP/3, které výklad počítání platnosti protokolu obou správních orgánů potvrdilo, tzn. také Ministerstvo dopravy shledalo uvedený protokol o evidenční kontrole starším než 14 dní.

Žalobkyně v žalobě uvádí též stanovisko Ministerstva dopravy ze dne 10. 6. 2016, čj. 263/2016-072-Z106/4, které se na základě dotazu k aplikaci ust. § 8 odst. 4 písm. a) bodu 2. zákona č. 56/2001 Sb., vyjádřilo tak, že lhůta se v daném případě počítá ode dne následujícího po vydání protokolu o evidenční kontrole. Žalovanému je tato skutečnost známa jako „Informace pro STK a ORP k postupu při provádění evidenčních kontrol a zápis údajů č. 55/2016-150-STK3/1“ ze dne 4. 5. 2016 se závěrem, že „protokol o evidenční kontrole platí 14 kalendářních dnů ode dne vystavení (tj. den provedení evidenční kontroly se do této lhůty nezapočítává)“. K této skutečnosti je nutné poukázat na časový posun, k podání žádosti došlo dne 29. 12. 2015, přičemž výše uvedená informace Ministerstva dopravy vešla v platnost dne 4. 5. 2016. Ústřední orgán - Ministerstvo dopravy na základě dotazů veřejnosti včetně dotazů jednotlivých registrů vozidel byl nucen zaujmout v této věci své stanovisko, přičemž k tomuto upřesnění došlo až dnem 4. 5. 2016.

Žalovaný zastává nadále stanovisko, že správní orgán prvního stupně postupoval v souladu s právními předpisy, a proto napadené usnesení prvoinstančního orgánu potvrdil a podané odvolání zamítl. Žalobkyně měla možnost předložit platný protokol o evidenční kontrole včetně nové žádosti o zápis změny vlastníka vozidla a její žádosti by bylo za splnění dalších zákonných podmínek nepochybně vyhověno. Skutečnost, že o žádosti žalobkyně nebylo kladně rozhodnuto, není možno přičítat prvoinstančnímu správnímu orgánu či odvolacímu orgánu, i když má žalobkyně na věc jiný právní názor.

V. Posouzení věci krajským soudem

Žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel byla v rozhodném období upravena v § 8 zákona č. 56/2001 Sb.

Podle § 8 odst. 4 písm. a) zákona č. 56/2001 Sb. (ve znění účinném od 1. 1. 2015 do 31. 5. 2017) k žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla se v případě převodu vlastnického práva přiloží 1. technický průkaz a osvědčení o registraci silničního vozidla, 2. protokol o evidenční kontrole silničního vozidla, který není starší než 14 dní, a 3. zelená karta vydaná podle zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, není-li silniční vozidlo vyřazené z provozu.

Ve sporu mezi účastníky soudního řízení evidentně jde především o interpretaci výrazu „protokol ..., který není starší než 14 dní“.

Ve stanovisku „Informace pro STK a ORP k postupu při provádění evidenčních kontrol a zápis údajů o provozovateli vozidla“ vydaném Ministerstvem dopravy dne 4. 5. 2016 pod zn. 55/2016-150-STK3/1 se v části II. Závěr pro ORP pod písm. b) uvádí: „V případě se změnou spočívající v zápisu změny vlastníka nebo provozovatele (ve smyslu § 8 odst. 4 a § 9 odst. 2 zákona č. 56/2001 Sb. v platném znění) Protokol o evidenční kontrole platí 14 kalendářních dnů ode dne vystavení (tj. den provedení evidenční kontroly se do této lhůty nezapočítává)“ [viz [https://www.mdcz.cz/getattachment/Dokumenty/Silnicni-doprava/STK/STK/Informace_evid_kontr_2016-\(1\).pdf.aspx?lang=cs-CZ](https://www.mdcz.cz/getattachment/Dokumenty/Silnicni-doprava/STK/STK/Informace_evid_kontr_2016-(1).pdf.aspx?lang=cs-CZ)].

Soud má za to, že je třeba se soustředit na výraz „protokol starý 14 dní“. Není tu ovšem nutno vybírat z možností předestřených žalobkyní; všechny tyto eventuality platí současně a vytvářejí jeden celek. Logika z varianty 3) má oporu v právu hmotném i procesním. Podle § 605 odst. 1 občanského zákoníku lhůta nebo doba určená podle dnů počíná dnem, který následuje po skutečnosti rozhodné pro její počátek. Podle § 139 trestního zákoníku kde tento zákon spojuje s uplynutím určité doby nějaký účinek, nezapočítává se do ní den, kdy nastala událost určující její začátek. Podle § 40 odst. 1 písm. a) části věty před prvním středníkem správního řádu pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, nezapočítává se do běhu lhůty den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty. Podle § 57 odst. 1 části věty před středníkem občanského soudního řádu do běhu lhůty se nezapočítává den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty. Podle § 60 odst. 1 trestního řádu do lhůty určené podle dní se nezapočítává den, kdy se stala událost určující počátek lhůty. Podle § 40 odst. 1 věty první soudního řádu správního lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Z uvedených ustanovení je zřejmé, že aby bylo docíleno efektu, o kterém žalobkyně hovoří ve variantě 3), shodují se naše základní předpisy hmotněprávní i procesní v tom, že do doby určené podle dnů se nezapočítává den, kdy nastala událost určující její začátek. Tohoto pravidla se podle názoru soudu použije vždy, pokud (zvláštní) zákon nestanoví něco jiného.

Předmětný protokol o evidenční kontrole silničního vozidla byl společností STK Blatná, spol. s r.o., vyhotoven dne 15. 12. 2015. Jelikož v daném případě (zvláštní) zákon

nestanovil jinak, 15. prosinec 2015 se do čtrnáctidenní doby nezapočítává, jejím prvním dnem tedy byl 16. prosinec 2015 a posledním 29. prosinec 2015. Dne 29. 12. 2015 byl uvedený protokol starý 14 dní, starší než 14 dnů byl tudíž až po tomto datu (prvním dnem, kdy byl protokol o evidenční kontrole silničního vozidla starší než 14 dnů, byl tudíž až 30. prosinec 2015). Jelikož žalobkyně dne 29. 12. 2015 předložila správnímu orgánu prvního stupně protokol vyhotovený společností STK Blatná, spol. s r.o., dne 15. 12. 2015, dostála povinnosti přiložit k žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla protokol o evidenční kontrole silničního vozidla, který není starší než 14 dní.

Z vyjádření žalovaného je patrné, že správní praxe se ustalovala postupně. K jednotlivým sdělením Ministerstva dopravy se soud ovšem více vyjadřovat nemůže, protože mu není známa jejich argumentace (byla-li jaká). K názoru žalovaného je pak třeba podotknout, že dovolávání se ust. § 3 správního řádu zde není na místě, protože zásada materiální pravdy se týká zjišťování skutkového stavu; v daném případě však skutkový stav nebyl sporný, zásadní neshoda tu byla ohledně jeho právního posouzení.

S žalobkyní soud souhlasí i v tom, že pokud měly správní orgány interpretační pochybnosti, měly použít výklad ve prospěch žadatelky (podle pravidla *in dubio mitius*). Takovémuto přístupu dává dodatečně za pravdu i novela zákona č. 56/2001 Sb. provedená s účinností od 1. 6. 2017 zákonem č. 63/2017 Sb., k níž se v důvodové zprávě konstatuje: „Navrhuje se prodloužit dobu, po kterou je protokol o evidenční kontrole možné použít pro zápis do registru silničních vozidel u změny vlastníka nebo provozovatele vozidla. Stávající doba 14 dní je poměrně krátká a je nedostatečná zejm. v případě, že dochází k převodům většího množství vozidel současně (např. při ukončení leasingu). Prodloužení lhůty umožní efektivnější provádění registračních úkonů.“ (Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky, 7. volební období, od roku 2013, tisk 683/0).

VI. Celkový závěr a náklady řízení

Jelikož žaloba je důvodná, soud podle § 78 odst. 1 věty první s. ř. s. pro nezákonnost zrušil napadené rozhodnutí žalovaného správního orgánu a podle § 78 odst. 3 s. ř. s. ze stejného důvodu zrušil i rozhodnutí (resp. usnesení) správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo, a současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému. Zrušením rozhodnutí odvolacího správního orgánu i rozhodnutí (resp. usnesení) správního orgánu prvního stupně se věc vrací do stadia před rozhodnutím správního orgánu prvního stupně o žádosti žalobkyně o zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel. Při novém rozhodování o ní je správní orgán vázán právním názorem soudu, že žalobkyní přiložený protokol o evidenční kontrole silničního vozidla ze dne 15. 12. 2015 nebyl v den podání žádosti starší než 14 dní.

Účastníci řízení souhlasili s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání.

Žalobkyně, která měla ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. proti žalovanému správnímu orgánu, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem v celkové výši **15.342,- Kč**, skládající se ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3.000,- Kč, z odměny advokáta za tři úkony právní služby po 3.100,- Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d)

advokátního tarifu (9.300,- + DPH = 11.253,- Kč) a z náhrady hotových výdajů – výdajů na vnitrostátní poštovné, místní hovorné a přepravné za tři úkony právní služby po 300,- Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu (900,- + DPH = 1.089,- Kč). Za úkony právní služby podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu se považují 1) převzetí a příprava zastoupení, 2) žaloba a 3) replika. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena přiměřená lhůta podle § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možností žalovaného tuto platbu realizovat).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 26. července 2017

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D.,v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová